

Sygn. akt *XVII AmE 69/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) ***Spółki Akcyjnej w G.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

przy udziale zainteresowanych (...) ***Spółki Akcyjnej w G. i T. D.***

o wstrzymanie dostarczania energii

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 11 marca 2016 roku Nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej w G. oraz zainteresowanego (...) Spółki Akcyjnej w G. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę po 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej w G. oraz zainteresowanego (...) Spółki Akcyjnej w G. na rzecz zainteresowanego T. D. kwotę po 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt XVII AmE 69/16

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 11 marca 2016 r., znak: (...), na podstawie art. 8 ust 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016, poz. 23) w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po rozpatrzeniu wniosku T. D. o rozstrzygnięcie, w trybie art. 8 ust 1 ustawy - Prawo energetyczne, sporu z (...) SA z siedzibą w G. i (...) SA z siedzibą w G. w przedmiocie ustalenia, czy wstrzymanie w dniu 16 września 2015 r. dostaw energii elektrycznej do nieruchomości położonej w K. (...) było nieuzasadnione orzekł, iż wstrzymanie w dniu 16 września 2015 r. do powyższego budynku mieszkalnego nie było uzasadnione.

W uzasadnieniu decyzji Prezes URE wskazał m.in., że w przedmiotowym stanie faktycznym stwierdzona została nieprawidłowość w pracy zegara sterującego strefami czasowymi, wpływająca na ustaloną wartość zużycia przez wnioskodawcę energii elektrycznej. Przedsiębiorstwa energetyczne, pomimo spoczywającego na nich obowiązku wykazania istnienia przesłanek faktycznych, z których został wywiedziony skutek prawny - nie udowodniły, w ocenie organu regulacyjnego, że stwierdzona nieprawidłowość w pracy licznika nie wpłynęła na prawidłowość odczytów w spornym okresie, a wystawiona faktura (wraz z korektą) w sposób prawidłowy określa wysokość należności za świadczone usługi i pobraną energię elektryczną. Również w toczącym się przed Prezesem URE postępowaniu dowodowym nie został przedstawiony również powód zlecenia przez (...) demontażu licznika w dniu 25 listopada 2014 r. Odnosząc się do wypełnienia przez (...) obowiązków informacyjnych związanych z zastosowaniem art. 6b ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne (wezwanie do zapłaty), Prezes URE stwierdził, iż wezwanie do zapłaty zostało prawidłowo doręczone Wnioskodawcy. Wezwanie z dnia 28 lipca 2015 r. wskazało nieuregulowane płatności z tytułu umowy kompleksowej, wynikające z faktur o numerach: (...) w wysokości 3.989,35 zł z terminem płatności 11 kwietnia 2015 r., (...) w wysokości 427,35 z terminem płatności 13 kwietnia 2015 r. i (...) w wysokości 687,33 zł z terminem płatności 19 czerwca 2015 r., łączna suma do zapłacenia: 5 104,03 zł. W przedmiotowym stanie faktycznym, co stwierdził Prezes URE, wnioskodawca wyraźnie wskazał należności oraz numery faktur, na poczet których dokonywał wpłat. Wobec powyższego (...) nieprawidłowo w przedmiotowym wezwaniu określiła zaległości Wnioskodawcy z tytułu nieopłaconych faktur o numerach (...).

Prezes URE podkreślił, iż prawidłowość wypełnienia procedury wstrzymania dostarczania energii elektrycznej może być analizowana wyłącznie w odniesieniu do zaległości wynikających z prawidłowo określonego zużycia pobranej energii elektrycznej oraz prawidłowo wystawionego i doręzonego wezwania do zapłaty zaległości z tytułu pobranej energii elektrycznej. W przedmiotowej sprawie występujące w sporze przedsiębiorstwa energetyczne nie udowodniły, iż należność za pobraną energię elektryczną w okresie od dnia 26 września 2014 r. do dnia 15 stycznia 2015 r. została ustalona w sposób prawidłowy. W związku z powyższym, zdaniem Prezesa URE brak jest przesłanek do uznania, iż przedsiębiorstwa energetyczne udowodniły wypełnienie procedur przewidzianych w art. 6b ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne; brak zatem podstaw do uznania za uzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektu Wnioskodawcy w dniu 16 września 2015 r. Z uwagi na podjęcie dostaw energii elektrycznej w toku postępowania administracyjnego, na skutek złożonej przez wnioskodawcę reklamacji, nie było potrzeby odrębnego rozpoznawania wniosku o wydanie postanowienia w trybie art. 8 ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła (...) S.A. z siedzibą w G. zaskarżając ją w całości.

Powyższej edycji odwołujący zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7, 77 77 § 1, 78 § 1 i 80 k.p.a. poprzez niedokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego skutkujące bezzasadnym przyjęciem, że powód jest odpowiedzialny za nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektu należącego do zainteresowanego odbiorcy,
2. naruszanie przepisów postępowania, tj. art. 7, 77 § 1, 78 § 1 i 80 k.p.a. poprzez niedokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego skutkujące bezzasadnym przyjęciem, że przedsiębiorstwo energetyczne nie wypełniło przesłanek koniecznych do uzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektu zainteresowanego;
3. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 6b ust. 2 i 3. ustawy Prawo energetyczne poprzez błędne przyjęcie, że powód nieprawidłowo wystawił wezwanie do zapłaty zaległości z tytułu pobranej energii elektrycznej oraz że nie miał podstaw do uzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektu zainteresowanego;

Wobec powyższych zarzutów odwołujący wniósł o:

1. dopuszczenie dowodów wymienionych w treści odwołania poniżej, na okoliczności uzasadniające odwołanie,

2. po przeprowadzeniu postępowania dowodowego wniósł o uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości, ewentualnie, na wypadek nieuchylenia Decyzji w całości, wniósł o jej zmianę poprzez wyłączenie odpowiedzialności powoda za wstrzymanie dostaw energii elektrycznej,
3. zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołujący podniósł m.in., że zainteresowany odbiorca pobierał energię elektryczną w swoim obiekcie na podstawie umowy kompleksowej zawartej ze sprzedawcą (...) S.A. Powód nie jest stroną tej umowy, a jedynie świadczy w jej ramach usługi dystrybucyjne, jak również zapewnia świadczenie technicznej obsługi odbiorców, na podstawie zleceń OT (dotyczących m. in. wstrzymania dostaw energii elektrycznej, sprawdzania wskazań oraz poprawności działania licznika, wymiany licznika lub jego demontażu itd.) wystawianych przez ww. sprzedawcę. Powód dokonał wstrzymania dostaw energii na podstawie zlecenia OT nr (...), wydanego przez sprzedawcę (...) S.A. w związku z prowadzoną procedurą windykacyjną. Zlecenie to zostało zrealizowane w dniu 16 września 2015 roku. Powód, jak stwierdził, nie ponosi zatem żadnej winy w ewentualnym nieuzasadnionym wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej, gdyż dokonał tylko czynności materialno-technicznych związanych z fizycznym odłączeniem od sieci elektrycznej, nie mając możliwości zbadania (na tamtym etapie) zasadności podjętej decyzji o wstrzymaniu dostaw. Pracownicy powoda działali na zlecenie zainteresowanej spółki (...) S.A. Z ostrożności procesowej, w przypadku, gdyby Sąd uznał, że powód jest odpowiedzialny na równi z zainteresowaną ad 2 odwołujący wskazał, że spełnione zostały wszystkie wymagane przez prawo przesłanki do wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Jest faktem, że odbiorca zwlekał z zapłatą za świadczone usługi przez okres przekraczający 30 dni po upływie terminu płatności, jednocześnie został spełniony obowiązek leżący po stronie przedsiębiorstwa energetycznego (zainteresowanego ad 2) do powiadomienia na piśmie odbiorcy o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, jeżeli odbiorca nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od otrzymania tego powiadomienia. W dniu wykonania przedmiotowego zlecenia OT, odbiorca wciąż zalegał z płatnością za świadczone przez zainteresowanego ad 2 usługi. Jak stwierdził odwołujący, odbiorca zalegał z płatnościami za pobraną energię elektryczną, zgodnie ze wskazaniami licznika. Nie zgodził się z opinią pozwanego, że ilość energii elektrycznej, która została faktycznie pobrana przez odbiorcę nie została udowodniona przed przedsiębiorstwem energetycznym. Ponadto pozwany błędnie przyjął, że wezwanie do zapłaty, wysłane przez (...) S.A. opiewało na błędne kwoty, a na pewno nie świadczy o tym, że zainteresowany ad 1 nie zalega z płatnościami za energię elektryczną. Odwołujący podkreślił, że na wniosek (...) S.A. dokonał w dniu 25 listopada 2014 r. sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego zainteresowanego ad 1. Z uwagi na nieprawidłowo zaprogramowany zegar sterujący monter dokonał jego przeprogramowania. Powód w piśmie z dnia 13 sierpnia 2015 r. przyznał się do początkowej pomyłki montera spisującego stan licznika, nieprawidłowość ta jednak została szybko skorygowana fakturą z dnia 2 kwietnia 2015 r. Stwierdził również, że w związku z utrudnionym dostępem do układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego w obiekcie odbiorcy uprzednie odczyty wykonywane przez inkasenta były odczytami szacunkowymi. Dopiero odczyt z dnia 25 listopada 2014 roku wykonany przy okazji demontażu licznika był odczytem rzeczywistym. Stąd przyczyną „pozornego” wzrostu zużycia były znacznie zaniżone wielkości przyjmowane do wystawiania faktur, w stosunku do stanów rzeczywistych.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji i Energetyki wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 21 maja 2018 r. strony postępowania oraz zainteresowanie podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie. Pełnomocnik zainteresowanego (...) S.A. poparł stanowisko wyrażone przez powoda w zakresie, w którym powód twierdzi, iż decyzja o wstrzymaniu dostaw energii była decyzją uzasadnioną albowiem w ocenie zainteresowanego zostały spełnione wszystkie przesłanki do wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Sprzedaż energii elektrycznej oraz świadczenie usługi polegającej na dostawie energii do nieruchomości położonej w K. o numerze (...) odbywała się na podstawie umowy kompleksowej z dnia 18 grudnia 2006 r. nr (...), w rozumieniu art. 5 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne (umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży oraz umowy o świadczenie usług dystrybucji), zawartej pomiędzy T. D. i przedsiębiorstwem (...) S.A. z siedzibą w G.. **/k. 114, k. 115-118 akt adm./**

Pismem z dnia z dnia 28 lipca 2015 r. (...) S.A. wezwał T. D. do zapłaty, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, kwoty 5104,03 zł z tytułu nieuregulowanych należności wynikających z:

1. faktury nr (...) na kwotę 3989,35 zł, z terminem płatności 11 kwietnia 2015 r.,
2. faktury nr (...) na kwotę 427,35 zł, z terminem płatności 13 kwietnia 2015 r.,
3. faktury nr (...) na kwotę 687,33 zł, z terminem płatności 19 czerwca 2015 r.

Jednocześnie wezwanie do zapłaty zawierało informację, że w przypadku braku wpłaty kwoty zaległości wskazanej w wezwaniu w wyznaczonym terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania Zainteresowany skorzysta z prawa wstrzymania dostarczania energii elektrycznej zgodnie z art. 6b ust. 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne. **/k. 30, k. 69-70 akt adm./**

Powyższe wezwanie zostało doręczone Zainteresowanemu 1 w dniu 31 lipca 2015 r. **/k. 71 akt adm./**

W fakturze nr (...) na kwotę 5.108,33 zł zostało rozliczone zużycie energii elektrycznej w okresie od dnia 26 września 2014 r. do 15 stycznia 2015 r. **/k. 37-39 akt adm./**

T. D. wniósł o zbadanie prawidłowości działania układu pomiarowo - rozliczeniowego we wskazanym okresie. Przeprowadzona przez (...) w dniu 25 listopada 2014 r. kontrola potwierdziła rozprogramowanie zegara sterującego strefami czasowymi, licznik został ponownie zaprogramowany. Na skutek stwierdzonego rozprogramowania zegara sterującego prezes URE skierował do (...) wniosek o wykonanie korekty rozliczeń z okresu rozliczeniowego od 14 marca 2014 r. do 25 listopada 2014 r. (...) nie dokonał korekty. W tym samym dniu licznik został jednak zdemonstrowany, z powodu procesu windykacyjnego oraz rzekomego wygaśnięcia umowy sprzedaży energii elektrycznej w dniu 29 października 2014 r. (okoliczność ta nie znalazła potwierdzenia w aktach sprawy, w dniu 26 stycznia 2016 r. (...) S.A. oświadczył, że „pomimo komentarza na zleceniu technicznym umowa nie wygasła w tym dniu i nadal pozostaje aktywna”). W dniu 27 listopada 2014 r. został założony odbiorcy nowy licznik. **/k. 18, k. 15-27, k. 40-43, k. 52-53, k. 54-55, k. 56, k. 57, k. 83, k. 119, k. 120-123 akt adm./**

Demontując o godzinie 16.00 układ pomiarowo - rozliczeniowy, monter spisujący stan licznika omyłkowo wpisał stan WT: 37.776,4 zamiast stanu WT: 32.776,4 (stan tego liczydła potwierdził monter dokonujący rozprogramowania i ponownego zaprogramowania o godzinie 9.00 wpisując do zlecenia wartość 32.773,2). Powyższa omyłka pisarska była powodem wystawienia korekty do faktury VAT nr (...) (która dokonana została fakturą korygującą VAT nr (...), objęła zatem korektę zużycia od dnia błędnego wpisania wartości przez pracownika Powoda. **/k. 33-36, k. 52, k. 53, k. 56 akt adm./**

W dniu 16 września 2015 r. na żądanie sprzedawcy energii elektrycznej (...) S.A., w związku z nieuregulowaniem przez odbiorcę T. D. należności wskazanych w „Wezwaniu do zapłaty (...)” z dnia 28 lipca 2015 r. na łączną kwotę 5104,03 zł zostało dokonane przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej (...) S.A. wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości o numerze (...) położonej w K.. **/k. 69 akt adm./**

Powyzszy stan faktyczny zostal ustalony w oparciu o dowody z dokumentow zgromadzonych w postepowaniu administracyjnym, ktore nie byly przez zadna ze stron niniejszego postepowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwolanie nie zasluguje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności, odnosząc się do zarzutów powoda dotyczących naruszenia przez Prezesa URE przepisów procedury administracyjnej, należy stwierdzić, że ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu, nie ma ono bowiem wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza bowiem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. W tym miejscu należy stwierdzić, że do powoda należy wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego.

Na podstawie zebranego w ten sposób materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych i dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351 /99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczyna kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Gdyby więc nawet uznać, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych np. w zakresie postępowania dowodowego to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, albowiem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06).

W związku z powyższym, zarzuty dotyczące przebiegu postępowania administracyjnego przed Prezesem URE podlegają uwzględnieniu jedynie w takim zakresie, w jakim ich uwzględnienie uniemożliwiłoby pozostawienie jego decyzji w obrocie prawnym, nawet po ewentualnej reformie jej treści. Taka sytuacja może mieć miejsce wyjątkowo, gdy np. decyzja zawiera nie dające się usunąć uchybienia formalne lub, gdy jest przedwczesna z uwagi

na niepodjęcie w toku postępowania czynności, których przeprowadzenie przed sądem nie jest możliwe. Reasumując należy stwierdzić, że wskazywane przez powoda naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego nie uzasadnia uchylecia wydanej decyzji.

Jeżeli natomiast chodzi o kwestię braku odpowiedzialności powoda za nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektu należącego do zainteresowanego odbiorcy, Sąd stwierdza, iż krąg zainteresowanych, uczestniczących w przedmiotowym postępowaniu jest określony prawidłowo, albowiem przedsiębiorstwa dystrybucyjne i przesyłowe są uczestnikami takiego postępowania, decyzja bowiem określa uczestników, nie określa natomiast wprost ich odpowiedzialności. Zdaniem Sądu nie jest tak, że wynik decyzji, a przede wszystkim określenie uczestników postępowania administracyjnego przesądza o odpowiedzialności majątkowej, czy jakkolwiek innej obu spółek. Decyzja określa krąg adresatów, do których jest ona skierowana, gdyż zarówno przedsiębiorstwo przesyłu jak i dystrybucji jest zobowiązany i uprawniony do zawarcia umowy kompleksowej i dlatego też obie spółki są uczestnikami tego postępowania. Fakt nie zawarcia bezpośrednio umowy przez powoda, nie powoduje iż uczestnikiem tego postępowania nie jest, bo czynności faktycznych dokonała powodowa spółka i jest uczestnikiem takiego postępowania. Jeżeli zaś chodzi o kwestie majątkowe, to nie są one rozpoznawane przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Co do zarzutu naruszenia art. 6b ust. 2 ustawy Prawo energetyczne to także należy uznać go za nieprawidłowy. Sąd stoi na stanowisku, że wykładnia tego przepisu, zastosowana przez pozwanego była prawidłowa. Zgodnie z jego treścią przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

Powyższy przepis jednoznacznie odnosi się pojęcia „energii pobranej”, co nie jest jednoznaczne z energią zmierzoną przez układ pomiarowo – rozliczeniowy, tym bardziej, gdy tak jak w przedmiotowej sprawie występują nieprawidłowości w pomiarze pobranej energii. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 24 lutego 2017 roku wydanego w sprawie IV CSK 178/16 (Lex nr 2284189) wskazał, że: „Przedsiębiorstwo energetyczne, które mimo nierozpatrzenia w terminie zasadnej reklamacji odbiorcy, odnoszącej się do wysokości pobranej przez niego energii elektrycznej w danym okresie rozliczeniowym oraz jej ceny, skorzysta z uprawnienia przewidzianego w art. 6b ust. 1 lit. b Prawa energetycznego i wstrzyma dostarczanie energii elektrycznej temu odbiorcy, naraża się na zarzut nienależytego wykonania umowy. W świetle powołanego przepisu, do wstrzymania dostarczania energii może bowiem dojść, gdy jej odbiorca nie zapłaci, mimo dodatkowego wezwania, za pobraną energię, a nie wtedy, gdy nie zapłaci dowolnej kwoty, o zapłatę której wzywa go przedsiębiorstwo energetyczne”. W przedmiotowej sprawie, podobnie jak w tej będącej przedmiotem zainteresowania Sądu Najwyższego, została przez konsumenta złożona reklamacja, która finalnie stwierdziła nieprawidłowość działania licznika energii elektrycznej. Sąd Najwyższy jednoznacznie wskazał, że uprawnienie wynikające z treści art. 6b ust. 2 Prawa energetycznego nie może być wykładane rozszerzająco, co prowadzi do konstatacji, że przedsiębiorca nie mógł żądać od konsumenta dowolnej kwoty, jako należności za energię elektryczną, ale wyłącznie kwoty odpowiadającej cenie tej energii, którą tenże pobrał. Mając na uwadze wykładnie przepisu art. 6b ust. 2 Prawa energetycznego zastosowaną przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku wydanego w sprawie IV CSK 178/16, Sąd uznał zarzut naruszenia przez organ regulacyjny wskazanego przepisu za niezasadny.

Zdaniem Sądu w sytuacji, gdy trwa postępowanie reklamacyjne spowodowane wadliwością pomiaru przez licznik, co stwierdzono, a w konsekwencji naliczeniem kwoty do zapłaty w odczytu wadliwego licznika, stąd nie jest pewne jaka jest wartość faktycznie pobranej energii, to nie może nastąpić odłączenie prądu. Jest to wówczas działanie przedwczesne. Dopiero bowiem po zakończeniu wszelkich postępowań reklamacyjnych, a następnie wyliczeniu prawidłowej ilości pobranej energii elektrycznej, można dokonać wezwania prawidłowego do zapłaty. Jeżeli w konsekwencji ona nie nastąpi, to dopiero wówczas można dokonać odłączenia energii dla danej nieruchomości zgodnie z przepisami prawa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. orzekł o oddaleniu odwołania powoda.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu pomiędzy powodem a pozwanym oraz pomiędzy powodem a pełnomocnikiem zainteresowanego T. D. oparto na art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 21 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu w zw. z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 stycznia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

SSO Dariusz Dąbrowski